

teatrecondal
GRUP FOCUS

Fer
Riure
és un
Art
direcció:
Martí Torras

Celebra amb

JOAN PERA

50 anys de
professió

"Fer riure és un art" vol celebrar els 50 anys de professió de Joan Pera amb una classe magistral sobre l'art de fer riure, i intentar donar resposta a les preguntes que tot comediant es fa quan s'enfronta sol davant del seu públic:

Com ens fa riure en Joan? És ell qui ens fa riure o són els seus personatges? Són les situacions creades o són les seves experiències vitals? Amb la seva comicitat habitual, revelarà alguns dels seus trucs actorals, i desmuntarà algunes de les tesis escrites sobre l'humor. Si riure és un art o no, ho sabrem després de la *masterclass*.

FITXA ARTÍSTICA

Autor

Joan Pera

Adaptació i direcció

Martí Torras

Repartiment

Joan Pera

Producció executiva

Marina Vilardell

Assessorament vestuari

Laia Muñoz

Regidor

Blai Pera

Màrqueting i comunicació

Publiespec

Premsa

Jordi Bou i Blanca de Carreras

Reportatge fotogràfic

Gonzalo Sanguinetti

Disseny gràfic

sSB

És una producció de **Focus**

Primera representació al Teatre Condal el 10 d'abril de 2014

TITULARS

Joan Pera vol celebrar amb el seu públic **50 anys de professió**.

El Teatre Condal acollirà **funcions especials** de l'espectacle **entre el 10 i el 21 d'abril**.

50 anys al llarg dels quals ha actuat en **5.765 funcions** i ha acumulat més de **2.700.000** espectadors, sumant les **17 produccions** de Focus a les que ha participat. Xifres que seguiran augmentant.

Sota la **direcció de Martí Torras**, el reconegut artista ha preparat un espectacle únic per celebrar 50 anys de professió. I ho vol fer **al costat del seu estimat públic**, que no l'ha abandonat al llarg d'aquest camí ple d'èxits que tots recordem, com "*La Extraña Pareja*", "*Òscar. Una maleta, dues maletes, tres maletes*" o "*La doble vida d'en John*", per exemple, en obres corals, i "*El show de Joan Pera*", "*La Glòria del mercat*" o "*Joan Pera, Capri*" com a monologuista.

El Condal acollirà **funcions especials** entre el 10 i el 21 d'abril, que seran el **preludi de la gira** que "*Fer riure és un art*" farà pel territori català.

FER RIURE ÉS UN ART

Joan Pera és un conferenciant, un gran actor en el món de la comèdia que ens explica com és **l'art de fer riure**: per què riem, de què riem, com riem, quan riem, on riem, de qui riem...

Sol a l'escenari, en Joan presenta un soliloqui únic, un monòleg que s'inspira en la millor comèdia francesa i l'acosta al nostre particular sentit de l'humor.

Fer riure és un art no deixa de ser un estudi antropològic sobre la comicitat on en Joan utilitza de tant en tant alguns dels personatges que ha interpretat o doblat al llarg de la seva trajectòria artística, entre els quals, apareixen alguns dels millors còmics nacionals i internacionals (Woody Allen, Rowan Atkinson,...)

Fer riure és un art és una classe magistral, una conferència, farcida de relats de l'experiència del Joan als escenaris, de noves anècdotes divertidíssimes, amb un únic interès: **FER-NOS RIURE**.

Durant quasi una hora i mitja, en Joan disseccionarà amb molt d'humor alguns dels passatges que la vida quotidiana ens regala, i es preguntarà fins a quin punt el comediant perd la seva dignitat sovint per fer-nos riure.

Generalment el públic riu del comediant. Aquells gestos, aquelles expressions, aquell comportament... Cadascuna d'aquestes característiques no deixa de ser una arma poderosíssima.

L'ull expert del Joan -l'altre el té gandul- i la seva llarga experiència com a actor professional el fan especialment qualificat per dilucidar sobre la humanitat i la tonteria de la nostra existència. En Joan demostra de forma convincent **per què el riure és l'essència de l'ésser humà**.

Molts filòsofs... han analitzat el riure mirant d'explicar per què riem.... però no han aconseguit treure'n l'entrellat. Uns deien que l'humor és convertir la tragèdia de la vida en una comèdia... uns altres deien que res a la vida tenia valor si no es podia explicar com un acudit... i un altre deia que els millors moments de la vida era quan tenies un orgasme o quan reies... Orgasmes no en prometem cap, però riures, sí!

La vida ens l'hem de prendre amb sentit de l'humor perquè fem el que fem, no en sortirem vius.

JOAN PERA

A L'ESCENARI:

El seu últim treball teatral és la còmica versió de *Don Juan Tenorio*, juntament amb Lloïl Bertran. Anteriorment, a gener de 2013 va començar *Sí, primer ministre*, dirigida per Abel Folk. Al juny de 2012 va arrencar un homenatge necessari *Joan Pera, Capri*. Tot just havia acabat *Violines y Trompetas*, estrenat al Teatre Borràs amb direcció de Miquel Gorriz. Text signat pel popular dramaturg espanyol Santiago Moncada i estrenat al Teatro Infanta Isabel de Madrid l'any 1977.

Anteriorment, Pera ha intervingut a *Visca els nuvis*, una adaptació del propi Pera de l'obra de Jan de Haartog, estrenada en el Teatre Condal el febrer de 2011, compartint escenari amb Amparo Moreno i també sota la direcció de Miquel Gorriz. El 2010 va presentar el monòleg *Woody i jo*, un text carregat d'humor que desvetlla els paral·lelismes amb el seu admirat actor de Manhattan. També al Teatre Condal, va estrenar el 2010 la reeixida comèdia *La doble vida d'en John*, de Ray Cooney, dirigida per Àngel Llàcer i compartint escenari amb Lloïl Bertran, com en tantes altres ocasions. El 2009, també al Teatre Condal, *La Glòria del Mercat*, un text propi dirigit per Víctor Muñoz i Calafell. Abans havia estrenat *El Joc dels idiotes*, de Francis Veber, espectacle que va romandre més de 6 mesos en cartell. A l'èxit d'aquesta obra el va precedir *Òscar, una maleta, dues maletes, tres maletes*, que romangué dos anys en cartell, i que venia dirigida per Abel Folk, on també va compartir, com en *El Joc dels idiotes*, escenari amb l'actriu Lloïl Bertran.

Entre d'altres moltes interpretacions teatrals destaquen: *La mort*, de Woody Allen; *No et vesteixis per sopar*, de Marc Camoletti (dir. Ricard Reguant); *Tiempo de espadas*, de Jaime Salom, i *Bala perduda*, de Luis Elices. Durant una temporada va treballar al Teatre Romea amb obres del repertori clàssic català: *Pitarra*, *Segarra* i *Rusiñol*, entre d'altres.

AMB PACO MORÁN I ÀNGEL ALONSO:

El 1994, Joan Pera protagonitza juntament amb Paco Morán, *La Extraña Pareja*, de Neil Simon. Dirigida i adaptada per Àngel Alonso, es convertiria en un autèntic fenomen teatral, que va romandre en cartell fins novembre de 1999, data en la qual es va acomiadar amb una funció extraordinària en el Palau Sant Jordi de Barcelona, i que va suposar el rècord Guinness mundial de major número d'entrades venudes d'una funció teatral (14.797 espectadors). Després, un altre èxit professional, de nou al costat de Paco Morán i Àngel Alonso, amb *La Jaula de las locas*, un text original de Jean Poiret, que fou l'espectacle teatral més vist de la temporada 1999 – 2000, amb una extensa gira per tota Espanya.

El trio Pera, Morán i Alonso tornaria a triomfar als escenaris amb *¡Mamaaá!*, una comèdia de Jordi Sánchez i Pep Anton Gómez, que es va poder veure des de novembre de 2002 fins abril de 2004 en el Teatre Condal. El seu últim treball juntament amb Paco Morán fou *Matar al presidente*, una adaptació de José Luis Martín de l'obra de Francis Veber, sota la direcció d'Àngel Alonso.

MARTÍ TORRAS

Barcelona, 1974.

Dramaturg, director, escenògraf i il·lustrador.

Llicenciat en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre i en Belles Arts per la Universitat de Barcelona.

Va ser fundador de la cia. Clownx teatre on va començar la seva carrera professional com a dramaturg, escenògraf i actor i on va guanyar dos Premis Xarxa i dos Premis de la Caixa de Sabadell, amb els seus espectacles "Ot, el Quixot" (més de 500 funcions des de 1998) i "Willy" (2002).

Darrerament ha escrit i dirigirà "RHUM" amb Monti & cia (GREC 2014) i "Fer riure és un art" amb Joan Pera (Teatre Condal 2014).

Els seus darrers treballs són la direcció i escenografia de l'espectacle "Paradís" de la cia. Divinas (2013), i la direcció i dramatúrgia de "L'ànima del bus" (GREC 2012), "Prime time" (Sala Muntaner, Teatre Lliure), "Jerôme Lavoix, el retorn" i els dos darrers espectacles de la cia. Divinas: "Chocolat" (2009) i "Enchanté" (2011) - Premi Unnim 2012.

Ha treballat també amb Monti & cia, Sergi Buka, Marc Parrot, i com ajudant de direcció de Josep Maria Pou, Ramon Simó, Magda Puyo, Julio Manrique, Pau Miró, Marc Martínez, Miquel Górriz o Agustí Villaronga entre d'altres.

Aquests dos darerrs anys s'ha endinsat en el món de la música, on també dissenya i dirigeix escènicaament els directes de bandes com La Pegatina (Premis ARC 2012), Els Catarres (Premis ARC 2013), Blaumut, El Son de la Chama o Clara Luna, d'estils diferents qua van del rock a la rumba, del pop al jazz o del folk a la cúmbia.

També ha dissenyat i organitzat tot tipus d'actes institucionals per a la Generalitat o esdeveniments per el sector privat i compagina la seva vessant escènica amb el món de la il·lustració.